

Борис Пастернак

Циганско лято

Как корав е на касиса листът.
Вкъщи – смях и стъклата звънят,
там солят, мариноват и чистят,
и в бурканите гъби редят.

А лесът – шегобиец – не чака,
тоя шум е по склона развял,
дето, сякаш от огън, лещака
е опърлен от слънцето цял.

Пътят слиза към рова след малко,
тук за стария гнил коренак
и за дриплата есен е жалко –
всичко смятаща в зейнал овраг.

Че по-проста е тази вселена,
не тъй както го мислят, уви,
че лесът май във вир отразен е
и че всичко към края върви.

Да не мига човек на парцали,
щом докрай спепелен е светът
и прозорецът в налели цял е –
бели сажди към него летят.

Тук пътека, през дупка в стобора
към брезовия лес лъкати.
Вкъщи врява и смях без умора,
смях и врява далече ехти.

КРАЙ

© 1946 Борис Пастернак
© 1990 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак
Бабье лето, 1946

Сканиране: sir_Ivanhoe, юни 2008
Разпознаване и последна редакция: NomaD, юни 2008 г.

Публикация

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8285>]